



WOJEWODA DOLNOŚLĄSKI

NK-N.4131.138.4.2014.JW1

Urząd Miejski w Szczawnie-Zdroju
SEKRETARIAT
Przyjęło 2014 -05- 06
liczba egzemplarzy liczba załączników
L. dz. 2788 podpis

Wrocław, dnia 30 kwietnia 2014 r.

*T. AK
oof uelny
do wiadomości: EN*

Rozstrzygnięcie nadzorcze

*Bz BSK
BR*
[Signature]

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.)

stwierdzam nieważność

uchwały nr XL/8/14 Rady Miejskiej w Szczawnie-Zdroju z dnia 31 marca 2014 r. w sprawie „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt dla Gminy Szczawno-Zdrój na 2014 rok”.

Uzasadnienie

Rada Miejska w Szczawnie-Zdroju, działając na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r., poz. 594 ze zm.) oraz art. 11 i art. 11a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2013 r., poz. 856), podjęła na sesji w dniu 31 marca 2014 r. uchwałę w sprawie „Programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt dla Gminy Szczawno-Zdrój na 2014 rok” (dalej jako: uchwała).

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 3 kwietnia 2014 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że została ona podjęta z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 1 w związku z art. 11a ust. 2 pkt 1, 3 i 6 ustawy o ochronie zwierząt w związku z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483 ze zm.), a ponadto:

- § 2 ust. 1 pkt 2 we fragmentach „intensywną” oraz „psów i kotów” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt;
- § 2 ust. 4 pkt 1 we fragmencie „psów bezdomnych, zagubionych, wałęsających się, pozostających bez opieki właściciela” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2, 3 i 5 ustawy o ochronie zwierząt;
- § 2 ust. 4 pkt 2 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie zwierząt;

– § 2 ust. 4 pkt 4 we fragmencie „, których właściciela nie ustalono oraz zwierzętom pozostającym z innych przyczyn pod opieką Gminy, które takiej pomocy potrzebują” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie zwierząt;

– § 2 ust. 5 lit. c został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2, 3 i 5 ustawy o ochronie zwierząt;

– § 3 ust. 2 pkt 2 we fragmencie „wykonywaniu na koszt Gminy zabiegów sterylizacji i kastracji wyłapanych kotów wolno żyjących oraz” został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt;

– § 4 pkt 1 został podjęty z istotnym naruszeniem art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy o ochronie zwierząt.

I. Zapewnianie opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywanie należy do zadań własnych gmin (art. 11 ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt). Wypełniając obowiązek zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom oraz ich wyłapywania, rada gminy określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt (art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt).

Program ten obejmuje: 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie, 3) odławianie bezdomnych zwierząt, 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt, 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt, 6) usypianie ślepych miotów, 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich, 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt (art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt). Ponadto, program zawierać ma wskazanie wysokości środków finansowych przeznaczonych na jego realizację oraz sposób wydatkowania tych środków (art. 11a ust. 5 zdanie 1 ustawy o ochronie zwierząt).

Powołane przepisy ustawy określają obligatoryjne elementy treściowe programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, determinując tym samym treść uchwały w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt (*a contrario* wskazać można na art. 11a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, który – stanowiąc, że może obejmować plan znakowania zwierząt w gminie – wskazuje na element fakultatywny programu).

✓ Nie ulega wątpliwości, że żaden z ustawowo wskazanych, obligatoryjnych elementów programu nie może zostać pominięty przez organ stanowiący gminy przy podejmowaniu uchwały. Na organ ten nałożony jest bowiem obowiązek wyczerpania zakresu upoważnienia ustawowego przez uregulowanie wszystkich kwestii uznanych przez ustawodawcę za istotne. Uregulowanie musi być dokonane w sposób kompleksowy, a zarazem jasny i precyzyjny. Niewyczerpanie zakresu przedmiotowego przekazanego przez ustawodawcę do uregulowania w drodze uchwały skutkuje istotnym naruszeniem prawa (porównaj: wyrok WSA z dnia 3 października 2011 r., II SA/Op 300/11, LEX nr 984796).

Rada Miejska w Szczawnie-Zdroju nie uregulowała w sposób pełny zakresu spraw przekazanego jej przez ustawodawcę w delegacji ustawowej. Nie dokonano bowiem

prawidłowej regulacji dotyczącej zapewnienia bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt, odławiania bezdomnych zwierząt oraz usypiania ślepych miotów.

1. Uchwała nie wypełnia obowiązku dokonania regulacji w zakresie zadań wskazanych w art. 11a ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy o ochronie zwierząt. Zarówno odławianie bezdomnych zwierząt, jak i zapewnienie im miejsca w schronisku dla zwierząt nie posiada prawidłowej regulacji w programie. Przede wszystkim brakuje wskazania konkretnych, zindywidualizowanych podmiotów, które zadania te miałyby realizować. W tym zakresie uchwała wskazuje jedynie, że: przeciwdziałanie bezdomności zwierząt z terenu miasta realizowane będzie w szczególności przez zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom (§ 2 ust. 1 pkt 3 załącznika do uchwały) oraz stałe wyłapywanie z terenu gminy zwierząt bezdomnych (§ 2 ust. 1 pkt 4 załącznika do uchwały), a także, że zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom realizowane będzie poprzez zapewnienie schronienia, wyżywienia i opieki lekarsko-weterynaryjnej bezdomnym psom z terenu miasta (§ 2 ust. 4 pkt 3 załącznika do uchwały).

Co więcej, z informacji udzielonych w toku postępowania nadzorczego przez Burmistrza Szczawna-Zdroju wynika, że Gmina nie ma zawartej umowy z żadnym schroniskiem, co umożliwiłoby wykonanie zadania, o jakim mowa w art. 11a ust. 2 pkt 1 ustawy o ochronie zwierząt, ani z żadnym innym podmiotem, który realizowałby zadanie z art. 11a ust. 2 pkt 3 ustawy o ochronie zwierząt.

Tymczasem ustawa wyraźnie wskazuje, że obowiązkiem nałożonym na organ stanowiący program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt jest odławianie bezdomnych zwierząt oraz zapewnienie im miejsca w schronisku dla zwierząt. Nie można tym samym ograniczać postanowień programu do ogólnych regulacji dotyczących sposobu jego realizacji. Obowiązkiem Rady Miejskiej w Szczawnie-Zdroju było wyraźne wskazanie, które schronisko zapewnić będzie miejsce dla bezdomnych zwierząt domowych oraz kto odpowiedzialny będzie za realizację zadania wyłapywania zwierząt.

Brak wskazanych regulacji niweczy cele programu, do których należy jednoznaczne określenie sposobów działania w celu należytego wypełnienia obowiązków wskazanych w ustawie. „Przede wszystkim wykładnia celowościowa przepisu art. 11a, w powiązaniu z przepisem art. 11, prowadzi do wniosku, że dla prawidłowej realizacji zadań własnych gminy, do których należy także zapewnienie opieki nad bezdomnymi zwierzętami oraz ich wyłapywanie, właściwym jest określenie w sposób jednoznaczny i konkretny sposobu realizacji tych zadań” (wyrok WSA z dnia 17 grudnia 2013 r., II SA/Wr 774/13, CBOSA).

Ze względu na stosunkowo krótki okres obowiązywania, program musi zawierać gotowe rozwiązania, których wdrożenie będzie możliwe w oparciu o treść uchwały. Oznacza to, że podjęcie uchwały powinno być poprzedzone zawarciem stosowych umów i zabezpieczeniem realizacji zadań od strony faktycznej. Program musi zaś normatywnie określać w jaki sposób zadania będą realizowane. Ma przy tym istotne znaczenie informacyjne dla mieszkańców, którzy winni mieć możliwość ustalenia na jego podstawie, jakie konkretne podmioty będą program realizować w zakresie poszczególnych zadań (porównaj: wyrok WSA z dnia 17 grudnia 2013 r., II SA/Wr 774/13, CBOSA).

2. Zadanie usypiania ślepych miotów zostało zamieszczone w rozdziale drugim załącznika do uchwały, zatytułowanym: „Opieka nad wolno żyjącymi kotami i formy ograniczania ich populacji oraz opieka nad kotami bezdomnymi”. Zarówno z takiej systematyki aktu, jak i z brzmienia § 3 ust. 3 pkt 4 załącznika do uchwały wynika, że Rada Miejska w Szczawnie-Zdroju ograniczyła zadanie usypianie ślepych miotów wyłącznie do kotów. Takie ograniczenia są sprzeczne z regulacją z art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie zwierząt, która nakazuje odnosić to zadanie do wszystkich zwierząt.

Należy przede wszystkim podkreślić, że zakres przedmiotowy programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt, w tym także to, jakie zwierzęta mają być objęte programem reguluje ustawa. O ile bowiem zasadą jest, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt odnosić winien się wyłącznie do zwierząt bezdomnych, o tyle w zakresie, w którym wolą ustawodawcy akt ten ma objąć swoją regulacją także inne zwierzęta, Rada Miejska w Szczawnie-Zdroju musi dokonać unormowania wypełniającego ustawową kompetencję. Taki – rozszerzony zakres regulacji wynika z art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt, który nakazuje realizację zadania opieki nad kotami wolno żyjącymi (które zwierzętami bezdomnymi nie są), z art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie zwierząt, który dotyczy usypiania ślepych miotów, a także z art. 11a ust. 2 pkt 8 ustawy o ochronie zwierząt, który zobowiązuje do zapewnienia całodobowej opieki w odniesieniu do wszystkich zwierząt uczestniczących w zdarzeniach drogowych.

Zadania odnoszące się do zwierząt bezdomnych oraz te, które odnoszą się także do innych zwierząt, wskazuje zatem ustawodawca w art. 11a ust. 2 ustawy o ochronie zwierząt. Nie jest rolą organu stanowiącego gminy regulowanie tych kwestii.

Należy jednak zaznaczyć, że wyłącznie w art. 11a ust. 2 pkt 2 ustawy o ochronie zwierząt ustawodawca odniósł zadanie z zakresu programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt do jednego gatunku zwierząt, to jest do kotów. W zakresie pozostałych zadań nie można zaś dokonywać podziałów gatunkowych. Zadanie ma objąć wszystkie zwierzęta lub wszystkie zwierzęta bezdomne.

Poprzez ograniczenie zadania usypiania ślepych miotów wyłącznie do kotów, w uchwale dokonano nieuprawnionej modyfikacji zadania publicznego jakim jest usypianie ślepych miotów. W ten sposób nie zrealizowano w pełni normy kompetencyjnej z art. 11a ust. 2 pkt 6 ustawy o ochronie zwierząt.

Powyższe oznacza, że Rada Miejska w Szczawnie-Zdroju podjęła uchwałę, która nie reguluje wszystkich obligatoryjnych elementów programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt. Tym samym narusza upoważnienie ustawowe i jest w sposób istotny niezgodna z prawem.

Zgodnie z § 119 ust. 1 załącznika rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2002 r. Nr 100, poz. 908) na podstawie jednego upoważnienia ustawowego wydaje się jedno rozporządzenie, które wyczerpująco reguluje sprawy przekazane do unormowania w tym upoważnieniu. Z kolei § 141 Zasad techniki prawodawczej stanowi, że „Do projektów uchwał i zarządzeń stosuje się odpowiednio zasady wyrażone w dziale V, z wyjątkiem § 132, w dziale II oraz w dziale I rozdziały 2-7, o ile zasady zawarte w niniejszym dziale nie stanowią inaczej”.

Oznacza to, że podejmując uchwałę w sprawie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, Rada Miejska w Szczawnie-Zdroju była obowiązana do wyczerpującego uregulowania wszystkich spraw przekazanych jej do unormowania w upoważnieniu zawartym w art. 11a ust. 2 i 5 ustawy o ochronie zwierząt.

Przede wszystkim jednak, brak regulacji obligatoryjnych elementów, wynikających z upoważnienia ustawowego stanowi naruszenie przepisów ustawy. Jak stanowi art. 7 Konstytucji RP: „Organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa”. Każdorazowo niekompletne wypełnienie kompetencji do podejmowania uchwał powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały. Takie stanowisko Organu Nadzoru potwierdza Naczelny Sąd Administracyjny, który wskazuje, że: „Opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał” (wyrok NSA z dnia 14 kwietnia 2000 r., I SA/Wr 1798/99, LEX nr 49428).

II. Ponadto należy wskazać na dalsze uchybienia uchwały będące istotnymi naruszeniami prawa.

1. W § 2 ust. 1 pkt 2 załącznika do uchwały postanowiono, że przeciwdziałanie bezdomności zwierząt będzie realizowane w szczególności przez: „Zmniejszanie ilości zwierząt bezdomnych w szczególności przez intensywną sterylizację psów i kotów oraz wprowadzanie mechanizmów zachęcających właścicieli zwierząt do jej wykonywania”.

Zgodnie z § 2 ust. 4 załącznika do uchwały: „Zapewnienie opieki bezdomnym zwierzętom realizowane będzie poprzez: 1) Wyłapywanie z terenu miasta psów bezdomnych, zagubionych, wałęsających się, pozostających bez opieki właściciela; 2) Umożliwienie przekazania pod opiekę Gminy zwierząt, które w wyniku wypadków losowych (zgon właściciela, długotrwały pobyt w szpitalu itp.) utraciły właściciela, 3) Zapewnienie schronienia, wyżywienia i opieki lekarsko-weterynaryjnej bezdomnym psom z terenu miasta; 4) Udzielenie pomocy lekarsko-weterynaryjnej zwierzętom poszkodowanym w wypadku komunikacyjnych, których właściciela nie ustalono oraz zwierzętom pozostającym z innych przyczyn pod opieką Gminy, które takiej pomocy potrzebują”.

W odniesieniu do wskazanych przepisów podnieść należy, że w kompetencjach organu stanowiącego program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt, nie leży uprawnienie do określania, które zwierzęta będą objęte poszczególnymi zadaniami w nim opisywanymi. Zakres przedmiotowy programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt, w tym także to, jakie zwierzęta mają być objęte programem reguluje bowiem ustawa. Jak już wcześniej wskazywano, zasadą jest, że program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt odnosić winien się wyłącznie do zwierząt bezdomnych, a tylko w przypadkach wyraźnie wskazanych przez ustawodawcę (art. 11a ust. 2 pkt 2, 6 i 8 ustawy o ochronie zwierząt) obejmować swoją regulacją także inne zwierzęta.

Biorąc pod uwagę cytowane przepisy uchwały wskazać należy, że zadanie wyłapywania dotyczy wyłącznie zwierząt bezdomnych. Także w odniesieniu do zadania sterylizacji

zwierząt wskazano, że odnosi się ono do zwierząt przebywających w schroniskach dla zwierząt. Zadanie zapewnienia całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt obejmować ma natomiast wszystkie zwierzęta.

Tym samym – zawarte w § 2 ust. 1 pkt 2 załącznika do uchwały – ograniczenie zadania sterylizacji do psów i kotów narusza zakres regulacji wynikający z art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt.

Należy także zauważyć, że w uchwale dokonano kwalifikacji przeprowadzanej sterylizacji poprzez użycie słowa „intensywną”. W ocenie Organu Nadzoru wprowadzenie do uchwały takiego nieostrego zwrotu również powoduje modyfikację przepisu, a tym samym jest wadliwym zabiegiem prawodawczym.

Podobnie wadliwe jest programowanie realizacji wyłapywania „psów bezdomnych, zagubionych wałęsających się, pozostających bez opieki właściciela” (§ 2 ust. 4 pkt 1 załącznika do uchwały). Wadliwość ta polega z jednej strony na ograniczeniu zadania tylko do psów i pominięciu przy tym innych zwierząt bezdomnych, z drugiej strony zaś na rozszerzeniu katalogu wyłapywanych psów także o te, które bezdomne nie są, a wałęsają się lub pozostają bez opieki właściciela.

Ustawodawca nie upoważnił również organu stanowiącego gminy do umożliwiania przekazania pod opiekę Gminy zwierząt, które w wyniku wypadków losowych utraciły właściciela. Taka regulacja nie znajduje się w ogóle w granicach dopuszczalnej regulacji programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt, którą wyznacza art. 11a ust. 2, 3 i 5 ustawy o ochronie zwierząt. Tym samym zostały one podjęte bez podstawy prawnej.

Natomiast wykraczające poza podstawę prawną jest ograniczanie pomocy lekarsko-weterynaryjnej w przypadku zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt do sytuacji, w których właściciela zwierzęcia nie ustalono oraz w których zwierzę pozostaje pod opieką Gminy. Obowiązkiem organu stanowiącego gminy jest bowiem zapewnienie w uchwale opieki wszystkim zwierzętom, z których udziałem miało miejsce zdarzenie drogowe.

Biorąc pod uwagę powyższe należy wskazać, że organ stanowiący gminy jest zobowiązany, by przy programowaniu sposobów realizacji poszczególnych zadań wymienionych jako elementy programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt, przestrzegać zakresu regulacji wynikającego także z ustawowych pojęć zawartych w przepisie kompetencyjnym, które to pojęcia posiadają swoją definicję legalną. W odniesieniu do cytowanych przepisów dotyczy to w szczególności definicji zwierząt bezdomnych, przez które ustawodawca nakazuje rozumieć zwierzęta domowe lub gospodarskie, które uciekły, zabłąkały się lub zostały porzucone przez człowieka, a nie ma możliwości ustalenia ich właściciela lub innej osoby, pod której opieką trwale dotąd pozostawały (art. 4 pkt 16 ustawy o ochronie zwierząt). Rada Miejska w Szczawnie-Zdroju nie może w żaden sposób modyfikować tego pojęcia, także poprzez rozszerzanie lub ograniczanie zadań, które mają być realizowane wobec zwierząt bezdomnych. Równocześnie nie można ograniczać wykonywania określonych zadań publicznych tylko do zwierząt bezdomnych, w sytuacji, gdy ustawodawca przewidział, że mają być one realizowane wobec wszystkich zwierząt.

2. W uchwale postanowiono także (§ 2 ust. 5 lit. c załącznika do uchwały), że przeciwdziałanie bezdomności zwierząt realizowane będzie przy pomocy prowadzenia punktu informacyjnego do spraw interwencji w sprawach – między innymi – zgłaszania przypadków okrutnego i niehumanitarnego traktowania.

Również w tym zakresie podnieść należy, że zakres regulacji uchwały został wyraźnie wskazany w art. 11a ust. 2, 3 i 5 ustawy o ochronie zwierząt. Program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt nie może odnosić się do problematyki okrutnego i niehumanitarnego traktowania zwierząt, co stanowi odrębny, od będącego przedmiotem uchwały, zakres regulacji ustawy o ochronie zwierząt. Tym samym wskazany przepis uchwały naruszył postanowienia ustawowe wyznaczające zakres regulacji programu.

3. W § 3 ust. 2 pkt 1 załącznika do uchwały postanowiono: „W celu zmniejszenia nadmiernej populacji kotów wolno żyjących oraz ograniczenia bezdomności kotów, wspólnie z organizacjami i służbami do tego powołanymi, realizowane będą działania polegające na wykonaniu na koszt Gminy zabiegów sterylizacji i kastracji wyłapanych kotów wolno żyjących oraz ich szczepieniu przeciwko wściekliźnie a następnie wypuszczeniu ich na wolność w miejscu przechwycenia”.

Wskazana regulacja, w zakresie w jakim odnosi się do zadania sterylizacji i kastracji kotów wolno żyjących, narusza normy wyznaczające zakres przedmiotowy programu. W art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt wskazano bowiem jednoznacznie, że program obejmuje obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt, a nie zwierząt dzikich, do których koty wolno żyjące należy zaliczać. Rada Miejska w Szczawnie-Zdroju nie miała zatem upoważnienia do regulowania w uchwale zagadnienia sterylizacji kotów wolno żyjących. W tym zakresie cytowany przepis narusza art. 11a ust. 2 pkt 4 ustawy o ochronie zwierząt.

4. W § 4 załącznika do uchwały ustalono przypadki przekazania zwierząt gospodarskich do wskazanego w uchwale gospodarstwa rolnego. W pkt 1 przyjęto, że nastąpi to, gdy: „właściciel nie zapewni im opieki i właściwych warunków bytowania, określonych w ustawie o ochronie zwierząt”.

W ocenie Organu Nadzoru, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi i zapobiegania bezdomności zwierząt ma wskazywać gospodarstwo rolne w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich, wyłącznie w odniesieniu do sytuacji bezdomności zwierząt gospodarskich. Sytuacje, w których zwierzęta nie mają zapewnionej opieki i właściwych warunków bytowania nie należą do zakresu uchwały. O ile zatem w uchwale prawidłowo zrealizowano obowiązek wynikający z art. 11a ust. 2 pkt 7 ustawy o ochronie zwierząt, to wskazywanie w uchwale znajdujących się poza zakresem prawidłowej regulacji uchwały przypadków, w których zwierzę ma trafić do wybranego gospodarstwa rolnego, stanowi przekroczenie tego upoważnienia ustawowego.

III. Organ Nadzoru zwraca również uwagę na unormowanie § 2 ust. 1 pkt 2 załącznika do uchwały, w którym postanowiono, że przeciwdziałanie bezdomności zwierząt będzie realizowane w szczególności przez wprowadzanie mechanizmów zachęcających właścicieli zwierząt do wykonywania sterylizacji psów i kotów oraz na regulację § 3 ust. 2 pkt 5

załącznika do uchwały, zgodnie z którą w celu zmniejszenia nadmiernej populacji kotów wolno żyjących oraz ograniczenia bezdomności kotów, wspólnie z organizacjami i służbami do tego powołanymi, realizowane będą działania polegające na prowadzeniu wśród właścicieli kotów akcji promującej sterylizację i kastrację kotów jako najskuteczniejszą metodę walki z nadpopulacją zwierząt niechcianych.

Biorąc pod uwagę cele programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt, wszelkie akcje informacyjne skierowane do mieszkańców powinny dotyczyć tylko zadań wynikających z programu. Tym samym działania informacyjne mające na celu zwiększenie ilości wykonywanych sterylizacji i kastracji powinny być nakierowane wyłącznie na ograniczanie bezdomności zwierząt, a nie na ogólną promocję takich zabiegów.

Oznacza to, że w braku precyzyjności wskazanych przepisów nie jest pewne, czy podejmowane działania informacyjne będą prawidłową realizacją programu. Biorąc jednak pod uwagę, że realizując przepisy uchwały można podjąć działania zgodne z celami programu opieki nad zwierzętami i zapobiegania bezdomności zwierząt, Organ Nadzoru uznał, iż wskazana nieprecyzyjność przepisów ma charakter nieistotnego naruszenia prawa.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.



Ewa Mańkowska
WICEWOJEWODA